PREZYDENT MIASTA BYDGOSZCZY

Bydgoszcz, dnia 9 kwietnia 2026 r.

WPL [redacted]

[redacted]

reprezentowany przez:
[redacted]

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Bydgoszczy, na podstawie art. 14b, art. 14c §1–3, art. 14d i art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 z późn. zm.) w związku z art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707), w odpowiedzi na wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z dnia [redacted] r. (data wpływu [redacted] r.), uznaje, iż stanowisko Wnioskodawcy, w odniesieniu do opisanego stanu faktycznego w zakresie stwierdzenia „pylon informacyjny nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości" – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14j §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 z późn. zm.) stosownie do swej kompetencji organ podatkowy na pisemny wniosek podatnika, płatnika wydaje w jego indywidualnej sprawie pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z art. 14b §3 Ordynacja podatkowa składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Zgodnie z art. 14c Ordynacja podatkowa interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (§ 1). W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym (§ 2).

[redacted] reprezentowany przez [redacted] pismem z dnia [redacted] (data wypływu do organu podatkowego [redacted]) złożył, zgodnie z art. 14j ustawy Ordynacja podatkowa, wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie zaistniałego stanu faktycznego. Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

> czy wskazany w stanie faktycznym pylon informacyjny podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości na mocy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2025 r., poz. 707, t. j. z dnia 02.06.2025 r., z późn. zm., dalej: ustawa o podatkach i opłatach lokalnych)?

Wnioskodawca przedstawił opis stanu faktycznego, zakres zapytania i własne stanowisko w sprawie, a ponadto we wniosku oświadczył pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postępowaniu organu podatkowego. Żądanie zawarte we wniosku Strony wyznaczyło granice jego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Strona przekazała dowód uiszczenia opłaty w kwocie 40,00 zł tytułem wydania interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego.

Wnioskodawca przedstawił następujący opis stanu faktycznego:

Wnioskodawca jest [redacted] osobą prawną prowadzącą działalność w oparciu o [redacted], polegającą m. in. na [redacted], powołaną i nadzorowaną przez [redacted]. Ponadto może wykonywać inne zadania z zakresu bezpieczeństwa [redacted]. Wnioskodawca na mocy swojego statutu może także prowadzić działalność gospodarczą, której wyniki są przeznaczane na działalność statutową.

Wnioskodawca jest właścicielem pylonu informacyjnego, położonego na działce [redacted], która jest/pozostaje (status właścicielski/tytuł prawny do działki). Pylon informacyjny używany jest wyłącznie przez wnioskodawcę i służy do informowania wyłącznie o jego działalności wyznaczonej statutem. Na pylon informacyjny składają się tablica informacyjna oraz słup/y ją podtrzymujące po obu/jednej jej stronach. Na tablicy informacyjnej zawarto słowa: [redacted]. Pylon informacyjny na gruncie umieszczony został poprzez przykręcenie śrubami do podstawy betonowej.

Odnośnie wyżej opisanego stanu faktycznego Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy wskazany w stanie faktycznym pylon informacyjny podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości na mocy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2025 r., poz. 707, t. j. z dnia 02.06.2025 r., z późn. zm., dalej: ustawa o podatkach i opłatach lokalnych)?

Odnośnie wyżej opisanego stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił następujące stanowisko własne w sprawie oceny prawnej wraz z uzasadnieniem:

Zdaniem wnioskodawcy pylon informacyjny nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowią budynki lub ich części (pkt 2 ww. przepisu) oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (pkt 3 ww. regulacji). Do spełnienia przez dany obiekt przesłanek przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości konieczne jest więc stanowienie przezeń albo budynku, albo budowli, w którym to z kolei przypadku oprócz posiadania przymiotu budowli do opodatkowania konieczne jest, by budowla taka związana była z prowadzoną działalnością gospodarczą. Jak wynika natomiast z art. 1a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, przez grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej rozumie się grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a tego aktu prawnego.

Stosownie do art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a w zw. z poz. 25 in fine Załącznika 4 do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych za budowle uważa się wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe oraz urządzenia reklamowe. Z wykładni językowej wynika przy tym, że przez reklamę należy rozumieć „1. «działanie mające na celu zachęcenie potencjalnych klientów do zakupu konkretnych towarów lub do skorzystania z określonych usług», 2. «plakat, napis, ogłoszenie, krótki film itp. służące temu celowi»" (Internetowy Słownik Języka Polskiego sjp.pwn.pl). Pylon informacyjny będący przedmiotem zapytania oznacza miejsce siedziby wnioskodawcy (informuje o nim) oraz wskazuje niektóre elementy działalności statutowej wnioskodawcy, która ma przede wszystkim publicznoprawny charakter. Zdaniem wnioskodawcy pylon informacyjny może więc spełniać przesłanki ustawowe tablicy reklamowej lub urządzenia reklamowego w rozumieniu ww. ustawy, czego dowodem jest informacyjny (reklamowy) charakter treści na nim zawartych, tj. słów...

Wnioskodawca stoi przy tym na stanowisku, że w analizowanym stanie faktycznym nie spełniona zostaje jednak przesłanka związania przedmiotowej budowli – pylonu informacyjnego – z działalnością gospodarczą wnioskodawcy, tj. nie zachodzą okoliczności określone w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Podstawowym celem umieszczenia przedmiotowego pylonu informacyjnego jest bowiem poinformowanie o znajdowaniu się w określonym miejscu [redacted]

[redacted] czy powiadomienie o innych zadaniach statutowych wnioskodawcy, a nie reklama działalności gospodarczej. Innymi słowy, okoliczność posiadania pylonu informacyjnego przez podmiot będący także przedsiębiorcą nie przesądza faktu tego, że pylon związany jest w świetle art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z jego działalnością gospodarczą.

Powyższe stanowisko znajduje jednoznaczne potwierdzenie w stanowisku Trybunału Konstytucyjnego wyrażonym w wyroku z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. akt SK 39/19. Jakkolwiek orzeczenie to zapadło na gruncie uprzednio obowiązującej treści ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, to poddany w nim analizie – oceniony z punktu widzenia zgodności z ustawą zasadniczą – przepis jest w swoim brzmieniu tożsamy z regulacją obecnie obowiązującą. W ww. wyroku Trybunał Konstytucyjny w sentencji wskazał wyraźnie, że „Art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170) rozumiany w ten sposób, że o związaniu gruntu, budynku lub budowli z prowadzeniem działalności gospodarczej decyduje wyłącznie posiadanie gruntu, budynku lub budowli przez przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą, jest niezgodny z art. 64 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 84 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.” Trybunał Konstytucyjny w swoich rozważaniach zauważył, że „(...) przedsiębiorcy nie mogą być obciążani wyższą stawką podatku jedynie z powodu posiadania nieruchomości, które nie służą im do prowadzenia działalności gospodarczej. Opodatkowanie wyższą stawką podatku od nieruchomości gruntów lub budynków (...) wyłącznie ze względu na posiadanie ich przez przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą Trybunał uznaje za niezgodne z art. 64 ust. 1 Konstytucji. Art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. stanowi instrument służący celom innym niż fiskalne, będący nieproporcjonalnym obciążeniem podatkowym polegającym na nieodróżnianiu sytuacji podatkowej podatników posiadających nieruchomości, ale niewykorzystujących i niemogących ich wykorzystać do prowadzenia działalności gospodarczej oraz podatników wykorzystujących posiadane nieruchomości do prowadzenia działalności gospodarczej. Zastosowane kryterium „posiadania gruntu przez przedsiębiorcę” nie realizuje wyłącznie celu fiskalnego, przez co prowadzi do nieuzasadnionego konstytucyjnie naruszenia prawa do własności. (...) Nieproporcjonalność ingerencji w konstytucyjne prawo własności Trybunał upatruje w braku precyzyjnych kryteriów, poza samym posiadaniem nieruchomości przez przedsiębiorcę, pozwalających ustalić występowanie faktycznego lub potencjalnego związku gruntu lub budynku z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zastosowanie wyższej stawki podatkowej dla nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b u.p.o.l.) wyłącznie na podstawie kryterium posiadania danej nieruchomości przez przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą stanowi nieproporcjonalną ingerencję w prawo do własności tych podmiotów.” Podkreślenia przy tym wymaga, że powyższe stanowisko TK było kontynuacją poglądu wyrażonego w zapadłym wcześniej wyroku z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt SK 15/15, w którym przyjęto, że niezgodne z Konstytucją jest rozumienie art. 1a ust. 1 pkt 3 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w ten sposób, iż wystarczającą przesłanką zakwalifikowania gruntu podlegającego opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości do kategorii gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej jest prowadzenie działalności gospodarczej przez osobę fizyczną będącą jego współposiadaczem.

Do tożsamych wniosków prowadzą także m.in. wyroki NSA z dnia 7 maja 2025 r., sygn. akt III FSK 13/25 oraz z 12 czerwca 2025 r., sygn. akt III FSK 87/24. Przede wszystkim podkreślenia wymaga, jak wskazano w pierwszym z ww. orzeczeń, że „Oceniając istnienie związku nieruchomości z prowadzeniem działalności gospodarczej, należy wziąć pod uwagę status podatnika i charakter jego działalności. Jest to szczególnie widoczne w przypadku osób fizycznych, u których obok sfery związanej z prowadzeniem działalności gospodarczej, w każdym przypadku można wyróżnić także sferę prywatną. Nieruchomość posiadana przez przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną nie jest związana z prowadzoną działalnością gospodarczą, jeżeli można ją powiązać wyłącznie z jego sferą prywatną. Podobnie w przypadku osób prawnych, których działalność nie ma jednolitego charakteru, gdzie obok działalności gospodarczej występują również inne formy aktywności. Jeżeli w funkcjonowaniu danego podmiotu można wyodrębnić działalność gospodarczą, o której mowa art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l., a także działalność, która nie spełnia tej definicji, to w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 24 lutego 2021 r., SK 39/19, sam fakt prowadzenia przez ten podmiot działalności gospodarczej nie uzasadnia twierdzenia, że wszystkie posiadane przez niego nieruchomości są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. Przykładem podmiotów, których działalność nie ma jednolitego charakteru mogą być agencje państwowe, stowarzyszenia lub fundacje. Nie można wykluczyć, że w działalności także innych jednostek organizacyjnych da się wyodrębnić sferę działalności gospodarczej oraz sferę, która nie spełnia definicji działalności gospodarczej.”

Ze względu na powyższe oraz fakt informowania na pylonie informacyjnym przede wszystkim o podejmowanych przez wnioskodawcę czynnościach o charakterze publicznoprawnym [redacted]

[redacted] za zasadne przyjęto jak na wstępie.

Stanowisko organu podatkowego

Po przeanalizowaniu przedstawionego we wniosku stanu faktycznego, obowiązujących przepisów prawa oraz orzecznictwa sądowego, organ podatkowy uznaje za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy i stwierdza, że pylon informacyjny nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Na podstawie art. 14c §1 Ordynacji podatkowej organ odstąpił od uzasadnienia prawnego oceny stanowiska Wnioskodawcy, uznając że stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawno-podatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji będzie pokrywał się ze stanem faktycznym podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. Zatem w przypadku zmiany któregokolwiek elementu opisu sprawy, przedstawionego we wniosku, wydana interpretacja nie będzie miała zastosowania.

POUCZENIE O TRYBIE ZASKARŻENIA

1. **Prawo do wniesienia skargi**
   Wnioskodawcy na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, ul. Jana Kazimierza 5, 85-035 Bydgoszcz, za pośrednictwem organu, który wydał niniejszą interpretację.

2. **Sposób wniesienia skargi do sądu administracyjnego i termin wniesienia skargi** art. 47, art. 53 §1 oraz art. 54 §1 i §1a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r., poz. 143 z późn. zm.)

   Skargę do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Bydgoszczy wnosi się (w dwóch egzemplarzach): **w terminie 30 dni** od dnia doręczenia skarżącemu przedmiotowej interpretacji indywidualnej.

   Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem organu, który wydał niniejszą interpretację, tj. Prezydenta Miasta Bydgoszczy na adres:
   Prezydent Miasta Bydgoszczy, ul. Jezuicka 1, 85-102 Bydgoszcz lub w formie dokumentu elektronicznego na adres do doręczeń elektronicznych Urzędu Miasta Bydgoszczy: **AE:PL-91453-53730-WDRHC-24**

   Skarga na przedmiotową interpretację indywidualną może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczenia się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawą (art. 57a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2026 r., poz. 143 z późn. zm.).

   Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej:
   Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:
   1) z zastosowaniem art. 119a;
   2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
   3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

   Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

z up. PREZYDENTA MIASTA

Skarbnik Miasta